

tia charitatis ad deum quam amicitia civilis ad hominem. Sed in amicitia civilis quibus habet multas utilitates & delectationes amicitia tamē ad eas non habetur respectus secundum philosophum. viij. Eth. ergo similiter in amicitia ad deum non potest haberi respectus ad aliam mercedē seu utilitatem. ¶ Ad idem est qd dicit beatus Bernardus de diligendo deo qd licet deo servire sine premio non possit non tamē est in utilitate premij ferendum. ¶ In contrarium est qd dicitur in psalmo. Inclinaui cor meum ad fa. iustitias tuas eternum propter retributio nem. Et de sanctis patribus dicitur Iob. xj. qd respiciantur in remuneratione. Et iterum super illud Luc. xv. quanti mercenarij etc. dicit glossa qd boni mercenarij sunt qui deo propter mercedem serviunt.

In oppo.

Rat. Merces premij.

Dilectio dei propter beatitudinem nō illi.

Ad. j. p. i.

b.

3

Rat. iij.

Rat. i.

Rat. i.

Rat. i.

Rat. i.

Rat. i.

Rat. i.

Rat. i.

Rat. i.

Rat. i.

in domesticis officiis. Et super hanc fundatur amicitia economica. Quarta comunicatio est naturalis originis prout aliqui trahunt ab uno originem & sanguine ad amicum. Et quo patet qd prima amicitia includitur in omnibus & non conuocatur in reliqua etiam ut conuocatur prior includitur in posteriorē quāvis qñs contrarium cōtinuat. Secūdm quālibet autē harum amicitiarum volumus amicis bona correspondētia eis in quo fundatur amicitia et cooperamur ad hoc secundum modū nostrum. De alijs autem bonis impertinentib⁹ ad talem amicitiam non oportet nisi in necessitate. ¶ Hoc pñotato dicendum est ad questionem que cum diligere aliquem: sit ei velle bonum: gradus dilectionis possunt accipi quatuor gradibus: scilicet: vel scdm intentionem volendi: vel prius dictum fuit. Si attendatur fm gradus boni voliti sic cum sit quoddā velle approbationis & com placentie de bono habito: quoddā vero optationis & desiderij de bono non habito: fm primū velle plus amamus ex charitate extraneos meliores quā propinquos minus bonos in quāsi cōplacet nobis maius bonū in eis. Secundum autē velle desiderij optationis equaliter diligimus extraneos & propinquos propter rationem que posita fuit supra: prima questione huius distinctionis. Si vero accipitur gradus fm intentionē actus diligēdi sic debemus magis diligere propinquos res ad illud bonum ad quod eos diligimus quā extraneos meliores. Quod patet dupliciter. Primo quia alios diligimus ut dictum fuit prius in quāsi sunt vnum nobiscū. Sed propinquos sunt magis vnum nobiscū quam remotiores vel extranei: quia magis sunt nobis vni: ergo magis sunt a nobis diligēdi. Scdo sic qd illos intensius diligimus respectu quorum concurrunt plures rationes diligēdi: quā respectu extraneorum: ergo etc. Maior patet: qd multiplicatio cause vigorat effectum. Minor declaratur: qd ad dilectionē propinquos cōcurrunt omnes cause diligēdi. scilicet: in naturali ordine: in operi bus domesticis: in civilibus: in capabilitate beatitudinis super quā solam fundatur amor dilectionis ad extraneos & inimicos. Patet igitur quod propinquiores sunt intensius diligēdi qd extranei non solum dilectione naturali: sed etiā dilectione charitatis: quia est charitas respectu vltimū finem: alie autē amicitie finis sub fine amicitie charitatis importat actus omnium aliarum amicitiarum quālib⁹ omnibus concurrētib⁹ intensio: actus est amoris qui est non solum aliarum amicitiarum sed etiam charitatis ut imperat & concurrentis. Et hoc tamē non sequitur qd maiora bona velimus magis propinquos sed solum quod bona proportionata eis fm fundamentum dilectionis quam habemus ad eos intensius volumus eis & si facultas addit eis citius exhiberemus ceteris paribus. ¶ Ad primum argumentum dicendum qd deus diligit vnum plus qd alium accipiendo gradus dilectionis secundum intentionem actus diligēdi: sed solum quāntum ad gradum boni voliti. Et respectu talis boni diligit plus meliores. Sed melior est aliquis qñs secundum presentē dilectionem qui nō est melior scdm presentiam: scdm hoc melior presentialis nō diligitur plus simpliciter: quia nō est tantū bonum gratie qd quis habet presentialis ter quā est bonum glorie & preparatur alijs secundum presentiam. Et eodē modo grām ad velle approbationis & complacentie de bono habito plus diligimus meliores: sed grām ad velle desiderij & optationis de bono habēdo plus: vel tantum diligimus propinquos licet actualiter minus bonos: & pñter hoc est in nobis gradus intensio in actu diligēdi pñter maiorem coniunctionem quā habent aliquid ad nos plus quā alij. ¶ Alter respondetur cōter qd in hoc confotamur deo qd plus diligimus eos qui nobiscū magis communicant se cur & ipse eos qui secum magis communicant quā nō sunt scdm hunc & illi. ¶ Ad secundum dicendum qd si ad dilectionem propinquorum ex charitate non concurreret alia ratio diligēdi: illa quam imperaret charitas: tunc extranei meliores essent magis diligēdi quam propinqui minus boni propter rationem que tangitur in argumentis. Sed quia dilectione propinquorum includuntur plures rationes diligēdi quam in dilectione extraneorum ut declaratum fuit. Ideo plus diligēdi sunt propinqui quam extranei.

¶ Sententia huius distinctionis. xxx. in generali & speciali.

¶ Sequi solet. Superius dēter

minant magister de ordine charitatis secundū quadruplicem modū dilectionis. Hic determinat de ordine charitatis secundum quāritatem meriti. Et diuiditur in sex. Primo mouet questionem. Secundo respondet ibi sed hic comparatio. Tercio obicit in contrarium ex autoritatibus aut ibi arguit tamē. Quarto determinat autoritate ibi. quod si quis sim pliciter. Quinto mouet ex dictis incidentem questionem. ibi. Illud vero quod sequitur. Sexto vero determinat cā ibi. quidam quod hic dicitur. Hic est diu. ac. ¶ In spali sic procedit. Primo querit quid sit magis merito: iū diligere amicos an diligere inimicos. Respondet quod dupliciter potest intelligi comparatio ista. Uno modo ut cōparetur dilectio amici ex vna parte ad dilectionem amici et inimici ex altera: & sic dilectio secunda est magis meritoria quā prima. Alio modo quod in eodem homine cōparetur dilectio amici ad dilectionē inimici & sic siue sit vnus actus dilectionis siue duo qui diligat amicus & inimicus semper videtur quod dilectio amici sit potior: quia est feruentior. Arguit tamen in contrarium per Augustinum. qui dicit quod diligere inimicos est perfectior: & non est tot hominū quora exaudimur in oratione dominica cum dicitur. Dimitte nobis debita nostra sicut & nos dimittimus etc. Et sic dilectio inimicorum videtur potior quā dilectio amicorum. Et respondet ad hoc secundū distinctionem supra positam quod Augustinus intelligit perfectiorem esse dilectionē qua diligatur amicus & inimicus simul quam sit illa qua diligatur solum

Durandus super. iij. libros sententiarum. y ij

Natura: amicitia.

Rat. i.

Ad. j. p. i.

Rat. i.

Rat. i.

Rat. i.

Rat. i.

Rat. i.

Rat. i.